

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Leander Episcopus, qui Visigothos in Hispania ab Arianismo, ad fidem catholica[m] reduxit. cap. LXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

RAMVS SEPTIMVS,

In quo declaratur,

DISCRETIO SPIRITVVM.

Id est,

Mallei Hæreticorum, qui malum à bono spiritu
secernebant, explicantur.

(69)

S. LEANDER EPISCOPVS:

Vigilothos in Hispania ab Arianismo, ad fidem
Catholicam reduxit,

Ipse enim,

Renouauit imperium, & unxit Princeps in gente sua.

Eccles. 46.

Cap. L X X V.

RAMVS Rami septimi fructus, isque toti Catholicae Ecclesiæ Hispanicae vero maxima dulcissimus, qui in Episcopali habitu insignia Hispanica antiqua, leonem scilicet rubrum, cui sub sunt tres Zona transuersæ argenteæ in campo certuleo, in manibus gestans cernitur, est Sanctus Leander Hispanus, Scueriani Dux Carthaginensis nostre prouincie Hispanie, in qua regna Valentia, & Murciae consistunt; filius, qui Monachus prius in monasterio S. Claudij, ciuitatis Legionensis, congregatus Mauriana, sive Sirbitana, factus, & deinceps doctrinam, & morum sanctitatem ad Episcopatum Hispalensem prouincie Betice, promotus, in hoc unum semper incubuit, ut Visigothorum populos,

pulos, Hispaniam incolentes, & Ariana rabe infectos ad unitatem fidei Catholicæ reuocaret; effectusque tandem: nam non solum Leuigildi Regis filium, suum ex sorore nepotem, Hermenigildum, patre adhuc hæretico uiuentem ab Ariana hæresi ad fidem Catholicam, & ex ea ad gloriosam martyrii palmam subeundam perduxit: rerumetiam suis prædicationibus, & exhortationibus, suoque exemplo, ac industria, totam Visigothorum gentem, cum Reccaredo eorum Rege, & Badda Regina, ab eadem Ariana peruersitate, maximo Sanctissimi Gregorij Magni Papæ, totiusque matris Ecclesiæ plausu, ad fidei normam reduxit. De quorum conuersione ad fidem Catholicam, & laude Ecclesiæ, insignem, & duxilientam orationem habuit ipse Leander, quam extare refert Baronius in Bibliotheca Sfortiana MS. & nondum excusam, arbitror que eam esse quam integrum suis cartis insepsuit R. Ioannes Mariana Hispanus Societas Jesu, hist. Hispaniae, lib. 5. c. 15. tali exordio: *Præsentis diei*: habitaq; refertur ad Reccaredum Regem: nepotem suum, qui eius auspicijs, ut par erat, res priuatas, & publicas gubernabat, Patresque, & populum tunc astantes.

Missus aliquando in exilium ob Catholicæ fidei defensionem Leouigildo Rege Ariano, in illa exilijs sui peregrinatione composuit

Duos aduersus Hæreticorum dogmata libros, eruditione

sanctorum scripturarum distillatos.

In quibus stilo uehementi Arianæ impleratis confudit, atque detigit prauitatem.

Aliud quoque laudabile opus aduersus corundem instituta libro uno edidit.

Ad sororem Florentiam, de institutione iuirginum, & contempnu mundi;

Orationum, & Meditationum in totum Psalterium, editione

duplici;

De contemptu mortis ad fratrem;

De Baptismo ad Gregorium I. Papam, lib. 1. Qui extare dicuntur in Germania MS.

De Sacrificiorum laude;

Epistolarum ad diuersos;

Obiit miraculis clarus anno Domini 693. tertio Calendas Martij, & in album Sanctorum, meritis debitorum præmium, relatus est.

ANNO-

A N N O T A T I O .

Trittemius noster de vir. ill. ord. S. Bened. lib. 2. c. 9. & lib. de script. ecclesiasticis, Sextus Senensis lib. 4. bibliotheca sancta, & alijs recentiorum ex Trittemium sequuntur, decepti aequinoctione nominis Carthaginensis, nullam aliam fortassis Carthaginem scientes, præter eam que in Africâ à Didone quondam construâta fuerat, putarunt, S. Leandrum natione Africanum fuisse, eo quia filius Seueriani Ducus Carthagine nominetur, & protali posteris vendiderunt. At Hispanum fuisse docent omnes quotquot de rebus Hispanicis scripsere, qui uno consensu eum sibi predicti Seueriani, Ducus Carthaginis nouæ Hispanie agnoscunt. Addemus autem hoc loco, alijs pluribus omissis, solius S. Ioannis Episcopi Gerundensis de Carthagine noua, ubi sita, & quanda edificata sit testimonium, ut omnis dubitationis locus excludatur, est autem illud lib. 2. Pardipomenon Hispanie non longe à principio in hæc uerba: Primum omnium Vrbem memorare liber veterem Carthaginem Hispanie, quam ex suo nomine denominarunt (lingua autem Pœnorum Chartago, noua ciuitas interprætatur) quæ primo Byrsa, deinde Tyrios, tum Carthago à Cartha oppido, unde fuit Dido, uel a cartha, id est, corio bouis in tenuissimas partes secto, quo locum urbis cinxit. Hæc in citeriori Hispania situm habuit, inter Ilarqueones secundum Claudium Ptolomæum lib. 2. quæ Lætanis, Barchinoni, & Rubricatæ propinqua erat. Nunc quoque ager Pœnetensis ac prouincia dicitur, ab urbe Pœnorum demolita nomen retinet. Itaque ibi urbem condiderunt, quam Carthaginem dixerunt; & a succendentibus uestus Carthago Hispanie dicta est, de hac meminit Clad. Ptol. lib. 2. describens Tarracensem Hispaniam. Alia enim noua Carthago, Spartaria secundum Strabonem appellata, non est dicta noua respectu magnæ Carthaginis, sed respectu veteris (de qua diximus) quæ condita est à Carthaginensibus, secundo Punico bello, post euersam hanc veterem Carthaginem. Euersa est autem uestus Hispanie Carthago a duobus Scipionibus, Cornelio & Publio fratribus, post captam Saguntum à Pœnis, & in illius vindictâ direpta, ut supra diximus. Secunda noua Carthago est condita ab Halfubale genero Amilcaris Barca, qui primus eidem Amilcaris successit. Hæc ille. Ex cuius uerbis colligimus tres fuisse Carthagines, Africanam quam condidit Dido: Hispanicam veterem, quam destruxerunt Scipiones: & Hispamicam nouam, in qua natus est noster Sanctus Leander, cum fratribus, ex patre Seueriano, illius ciuitatis Duce. Et hæc de eius patria contra prædictorum errores, dixisse, sufficiat.

Z Z 2 D.P.A-